

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

EXPO '82

A tavaszi BNV a beruházási javak vására. Kicsit zavartan ödögünk mi, laikusok a kiállított portékák között. Zavartan bámészkodott az ügynevezett „nagyközönség” is, és legfeljebb a sült kolbászok és csapolt sörök közt kezdte otthon érezni magát. Feltehetően, hogy csak a szakma legbeavatottabb képviselőiben támadt mindent elsöprő érdeklődés a világhírű Trelleborg cég minden kétségét kizáróan világszínvonalú zúzomalmélesei iránt.

A másik, amit a laikus inkább csak sejtethet, mint érvekkel indokolhat: az idei vásár inkább a tökéletesítő aprómunkáké, mint a világ arculatát meghatározó nagy felfedezéseké. Kiállítottak például köpörce radiátorelzáró szelepet, amely feltehetően tökéletes a maga nemében, ám döntő változást aligha hoz majd életünkbe.

Könnyű ironizálni a sok ezer kiállított holmi közül kiragadott eggyel-kettővel — vélheti az olvasó. Nos, ez így igaz: de ami az összképet illeti, föltehetően a zsűri is így vélekedett, amikor a szokásosnál kevesebb terméknek ítélte a rangos díjak közül.

Mindez persze nem baj, sőt, úgy tűnik, mostanában éppen erre van szükség. Ahogy a zengzetes jelszó mondja: *előtérben a háttérpar.* Ezenkívül előtérben a takarékoság. Divat lett takarékoskodni. A takarékoság üzletté vált. A *takarékoságnak ipara kezd kialakulni.* Soha annyiféle hő- és hangszigetelő habarcsot, panelt, vakolatot, festéket, energiatakarékos lámpát nem láttam, mint a mostani BNV-n. Minden áru eladhatóságának ma már kötelező feltétele: takarékoskodjon a készülék anyag-energiával, netán munkaszerővel is. S ez jó. Az is jó, hogy ha a kiállított cikkek elkezdenek szériában gyártani, a hőszigetelő habarcsok, panelek vetélkedésében — hazai pályán — legalább olyan gyilkos verseny alakulhat ki, mint a világpiacon.

Szép számmal jöttek a szocialista és a tőkés országok kiállítói is. A gazdasági kapcsolatokban — az Expon legalábbis — nem látszottak a politikai ellentétek. Hogy a kiállítók országai közti viszony minőségében más, azt csak az a gesztus

jelezte, hogy a testvéri szocialista országok kiállításainak bejáratánál a barátságot szimbolizálva a vezető államférfiak képei is láthatók.

A tőkés cégek bemutatóit is nagy érdeklődéssel figyelte a közönség. Meggyőződésem, hogy a nagyérdemű ezekhez az árukhoz sem ért jobban, csak hogy ezek — általában — tervezett formájúak, a figyelmet jobban felkeltőek. Csillognak-villognak. Egy nyugati szippantókocsi vagy betonkeverő teherautó látványának sem utolsó. (A Kamaz autógyár mellettük kiállított termékei sem!) *Odaát mégis, mint ha többet adnának a külsőre, mint mi felénk.* Az élésszerű nemzetközi versenyben erre sem árt odafigyelni. Annál is inkább, mivel a tőkés vállalatok nagy száma a kiállításon többféle következtetésre is lehetőséget ad: eredmény, hogy az itteni piacot felnőtnek, a fejlett technológiát befogadni képesnek ítélik meg.

Eredmény, hogy *van lehetőség összehasonlításra, egy-egy iparág helyzetének pontos lemérésére.* Ugyanakkor figyelmeztetés is: lám, olyan néhez a piaci helyzet, hogy a nagy nyugati vállalatok a mi — kontinentális mértékkel nem túl nagy — piacunkra is érdemesnek tartják fölvonultatni kínálatukat. A kiállított áruk szépek, szakemberek le tudják mérni, hogy talán jók is, de hát kinek van erre devizája a mai világban? S akinek van, vajon a legjobban költi-e majd el? A laikus kis borzongással tekingélt be az elfüggönyözött tárgyalótermekbe, az áttetsző ruhás „háziasszonyok” és a fölbotlott konyakosüvegek közé, a várható nagy üzletek színheiyére. S arra gondolt, a vásáron megkötenendő sokmilliós üzletek után lesznek-e az udvaron álló újabb, drágán vett gépek, hozzá nem értő módon vásárolt berendezések, szervizhiány, véget nem érő jogviták. Mindez a vásár forgatagában persze futó gondolat volt, s a józan ész is arra int: *ahogyan lássan megtanulunk takarékoskodni, versenyezni meggyebet, jól üzletet kötni is tudnak majd az arra hívatottak.*

Tanács István

Nagy László felvétele

Pillanatképek a Budapesti Nemzetközi Vásárról

Kiváló a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát

A kitüntetést Marjai József adta át

A Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát múlt évi eredményes munkájával kérdelemte a Kiváló Vállalat kitüntetést. Az erről szóló oklevelet a szombati ünnepségen adta át Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese Burgert Róbertnek, a kombinát vezérigazgatójának.

A kombinát múlt évi gazdálkodásával ismét bebizonyította, hogy képes — a néhez nemzetközi piaci helyzet közepette is — a megújulásra. Tavalyi 6,6 milliárd forintos termelési értéke 1,4 milliárdtal volt magasabb az előző esztendőnél, és csaknem 900 millió

forinttal haladta meg a tervezettet. Az 579 millió forint nyereség is hasonló arányban volt magasabb az 1980. évinél, illetve az előirányozottnál. A kombinát szép eredményeket ért el iparszerű állattenyésztési rendszerei fejlesztésében. Tetra broyler baromfitenyésztésben fajtaváltást valósított meg, sertésenyésztésben olyan új programhoz kezdett, amelynek révén a hizlalás minden mutatója 7—9 százalékkal javult. A tervezettnél hamarabb fejzette be a szovjet megrendelésre gyártott 516 komplett szállító járműt is. (MTI)

Gyógyszálló épül

A kijelölt terület rendezésével és közművesítésével megkezdődött Hévízen a Hotel Aqua építése. A csaknem tizenötezer négyzetméter alapterületű, hatszintes szálló a magyar—osztrák idegenforgalmi hitelmegállapodás keretében létesül.

A Hotel Aqua háromcsillagos szállóként működik majd, és kétszázharmincegy szobájában, valamint hét lakosztályában elsősorban a gyógyfürdőkérdésre érkezőket fogadja. Eppen ezért külön termálmedencéje és terápiásrésze is lesz.

A már nemzetközi hírd Hotel Termál közelében felépülő, újabb hévízi gyógyszállót a tervek szerint 1984 májusában nyitják meg.

Autrovill, Neocorr

Kisvállalkozások — szolgáltatások

A várospolitikai információáramlásnak azon a pontján, ahol e cikk szerzője gyűjti, s adja tovább a híreket, igen sűrűn hallható egy kifejezés: „a szolgáltatás színvonala”. Tág körű a két szó jelezte fogalom: minőséget, korszerűséget, gyorsaságot, uram bocsá! olcsóságot is várunk, meg vállalkozási készséget, kedvünk keresését — s még hosszan folytathatnánk a sort. Sok összetevő sokféle hibalehetőséget szül. Gondoljunk csak el: hiába lépnek egymás sarkára a villamosok, ha horpadt, rozsdás, szemmel láthatóan karambolos karrosszériájukra rossz ránézni. Ha a távfűtés hibajelentő szolgálatától csak két hét múlva küldenek a szerelőket, agyonfagyva nem értékelnénk, hogy öt perc alatt meglették a megoldást. Igenám, de a legjobb szándék is kevés, ha nincs mód kivonni a karambolos villamost a forgalomból, vagy nincs kit kiküldeni a hideg lakásba.

A szolgáltatásban dolgozóknak is csak két kezük van, s törvények szabályozta munkaidőjük. Mi a teendő, ha az a két kéz nem győzi a nyolc órában a munkát? Túlóra, amíg a vállalati keret futja. Vagy mégsem?

A Szegedi Közlekedési Vállalatnál más választ találtak az iméni kérdésre. Egyelőre tizenegy, különféle szakmában jártas szakemberük gazdasági munkaközösség létrehozására kért, s kapott engedélyt. A vállalatól bérelt eszközökkel és munkaterületen, de munkaidőjük után, szabad idejük terhére fölállították — esetenkénti szerződést kötve — a karambolos járművek javítását. S mert a ZIU 9-es trolibuszok ügynevezett 0-szervizére sem volt lehetőség másként, működési engedélyükben e tétel is helyet kapott. Egyebek is még, amik karbantartó, javító, szervizelő tevékenységnek tekinthetők. Az Autrovill — a vállalat háromféle járművének névösszevonásából született a munkaközösség neve — a kisiparosok árjegyzékét veheti alapul a munkadíjak megállapításakor, s minden munkára, előre meghatározott feltételekkel, külön szerződik a vállalattal.

Első munkájukat készítik elő az Autrovill tagjai az SZKV forgalmi telepén

Míg idáig eljutottak, hónapok teltek el szervezőmunkával, hatósági ügyintézésel. No, nem szemrehányásként mondták ezt el a munkaközösség tagjai, inkább csak bátorításul az utánuk következő „kisvállalkozóknak”. Ők már kitaposott úton járhatják végig az engedélyezési folyamat stációt. S úgy hírlük, lesznek is követők. A már említett távfűtési, karbantartási hibamegoldó tevékenységben, a tanácsi építőipari vállalatnál is megmutatkozik már a kisvállalkozás iránti érdeklődés. A 10-es Volánál pedig már meg is kezdte munkáját a vállalati gazdasági munkaközösség: pénztől, május 21-től hat taxi vezetője hivatalos munkaideje után, saját kocsiával vállalhat személyszállítást. A Volán azzal támogatja a munkaközösséget, hogy taxiórárt, és kocsitöredőre szerelhető jelzőt adott, s a menetirányító szolgálat is ad nekik munkát: a munkaközösségi kocsik ugyanis beállhatnak a taximegállóba. Mit nyer ezzel az utas? Több kocsit, remélhetőleg épp a legforgalmasabb órákban.

Miért érdeke a Volánnak? Szolgáltatási színvonala egyenletesebbé válhat. S a naponta maximálisan 15 óranyi munkára engedélyt kapott taxisofőrök? Ne irigyeljük tőlük a többletjövedelmet. Megdolgoznak érte.

Mint ahogy azok a csongrádi kisiparosok is, akik gazdasági munkaközösségükben árnycélok berendezések, magyarán redőnyök, meg frególik, előszobafalak készítését, szerelését, javítását vállalják — maguk gondoskodva a munkaeszközökről, anyagokról. Mindeddig „fehér foltnak” számító területen kezdte meg tevékenységét a szőregi telephelyű Neocorr autópólo kisszővetkez is: azt tervezik, gépkocsitartozékok (vonóhorogok, tetőcsomagtartók, légtelők) beszerzésével, felszerelésével bővítik később szolgáltatásaik körét. Más-más területen, eltérő szervezeti formában, de valamennyi itt említett kisvállalkozás közelebb vihet ahhoz, amit a bevezetőben úgy fogalmaztunk meg: a szolgáltatás színvonala...

Pálty Katalin